HIERONYMUS
12. Jh.
Seite 129r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26078
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quā a mortuis suscitauit; & Lazarus ne resurrectio ei fantas
ma putaretur: cū saluatore narratur misse conuiuiū. non q
post resurrectionē manducemus & bibamus: ut miluarū nri uo
lunt. & immortalia atq; incorrupta corpa alimoniis sustentā
da terrenis sint. Alioqui ubi cibus, sequit & morbus. Vbi
morbi. adhibendus ē & medicus. Vbi medici. frequent interit.
Rursumq; resurrectio: & noua ex integro conuersatio: si; ut resur
rectionis fidem cibor. Assumptio cōpbaret; hec magnopere pbemus:
expssius loquimur: scientes int serpentes nobis & scorpiones
ambulandū. qui mordent & ferunt in abscondito. de quib; ecclastes.
Si mordeat inquit serpens in silentio: nihilomū habet qui occul
te detrahit. & hū pat dauid. sedens adūsus fratrem tuū loque
baris: & aduersus filiū matris tuę ponebas scandalū. hęc fecisti
& tacui. Existimasti iniquę qd ero tui similis: arguā te & ponā
contra faciem tuā. ut quę in alū crimnaris. ipse habere doce
aris. Sicut autē explanationū in pphetas discipline longitudo:
audiat libere multo me pauciora dixisse. quā rerū obscuritas
flagitat: & posse unū quēq; de nra latitudine. breues sibi com
mentariolos facere: qui tam pleno intellectui ñ sufficient; neq;
eni simplex in pphetis hystoria & gestorū ordo narrat: sed enig
matū plena sunt omnia; aliud q; in ubis sonat: aliud tenetur
insensib; & quę estimaueris plēna & inoffensa currere lectione:
sequentiū rursū obscuritatib; inuoluant. Verū tempus est
ut finē imponā uoluminī pphetali. in cui expositionē si plixi
or solito fuero. extremis partib; concedendū ē. quas diuidere
noluī. ne librorū numerus augeret. Quesierūt me qui ante
me ñ interrogabant: inuenerunt qui ñ quesierūt & dixi; Ecce ego
adgentē quę ñ inuocabat nomen meū. Lxx. Apparui non que
rentib; me inuentus sū abbis qui me ñ interrogabant & dixi;
Ecce ego in gente. quę ñ inuocauit nomen meū. Adoratione pplī